

Odvolaie podané 12. júla 2013: Inuit Tapiriit Kanatami a iní proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 25. apríla 2013 vo veci T-526/10, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Európska komisia, Rada Európskej únie, Európsky parlament

(Vec C-398/13 P)

(2013/C 274/20)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Ovvolatelia: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (v zastúpení: H. Viaene, advokát, J. Bouckaert, advokát)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Rada Európskej únie, Európsky parlament

Návrhy odvolateľov

— zrušiť napadnutý rozsudok Všeobecného súdu, určiť, že nariadenie č. 1007/2009⁽¹⁾ je protiprávne a nepoužiteľné na základe článku 277 ZFEÚ, a zrušiť nariadenie č. 737/2010⁽²⁾ na základe článku 263 ZFEÚ, pokiaľ Súdny dvor dospje k názoru, že má k dispozícii všetky skutočnosti nevyhnutné pre meritórne rozhodnutie o žalobe pre neplatnosť napadnutého nariadenia,

— alternatívne, zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec Všeobecnému súdu,

— zaviazať Európsku komisiu na náhradu trov konania

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaie sa zakladá na dvoch hlavných odvolacích dôvodoch, konkrétne na tvrdeniach, že 1. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho výkladu pri uplatnení článku 95 Zmluvy ES a 2. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho výkladu pri výklade a uplatnení zásad základných práv.

V rámci prvého odvolacieho dôvodu odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho výkladu, keď neposúdil, či v relevantnom čase boli splnené podmienky použitia článku 95 ES ako právneho základu. Odvolatelia poukazujú na to, že podmienky použitia článku 95 ES ako právneho základu mali byť splnené v čase predloženia návrhu Komisie. Ďalej zastávajú názor, že nesplnenie podmienok pre použitie článku 95 ES ako právneho základu nemožno napraviť vo fáze súdneho preskúmania. Odvolatelia ďalej tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď použil nesprávne kritérium pri posúdení, či existujúce rozdiely medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi pre obchod s výrobkami z tuleňov odôvodňovali zásah normotvorcu Únie na základe článku 95 ES. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd uplatnil hodnotu založenú na kritériu nezanedbateľného rozsahu obchodu s uvedenými výrobkami medzi členskými štátmi. Nezanedbateľná povaha obchodu s týmito výrobkami sa však značne líši od „pomerné významnej“ povahy obchodu, teda od kritéria, ktoré Súdny dvor použil vo svojej judikatúre.

V rámci druhého odvolacieho dôvodu odvolatelia tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď odkázal len na ustanovenia Charty. Odvolatelia zastávajú názor, že samotná skutočnosť, že ochrana poskytovaná článkami EDLP, na ktorý sa odvolatelia odvolávajú, je do práva Únie prevedená prostredníctvom článkov 17, 7, 10 a 11 Charty základných práv Európskej únie, nezavaruje Všeobecný súd povinnosti zohľadniť ustanovenia EDLP ako všeobecné právne zásady. Odvolatelia tiež tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vylúčil obchodné záujmy z rozsahu pôsobnosti vlastníckeho práva a prijal záver, že „záruky priznané právom vlastníť majetok nie je možné rozšíriť na ochranu jednoduchých záujmov ... obchodnej povahy“ a odmietol odvolateľom priznať záruky stanovené v článku 1 Protokolu č. 1 EDLP. Odvolatelia ďalej tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nepreskúmal základné nariadenie vo svetle článku 19 Deklarácie OSN o právach pôvodného obyvateľstva. Vzhľadom na to, že Únia musí dodržiavať medzinárodné právo pri výkone vlastných právomocí, a vzhľadom na to, že základné nariadenie sa tak musí vykladať vo svetle článku 19 Deklarácie OSN o právach pôvodného obyvateľstva, Všeobecný súd mal povinnosť preskúmať, či inštitúcie EÚ pred prijatím základného nariadenia vopred získali slobodný a informovaný súhlas odvolateľov.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 zo 16. septembra 2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov (Ú. v. EÚ L 286, s. 36).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 737/2010 z 10. augusta 2010, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov (Ú. v. EÚ L 216, s. 1).